

Škola v ulici Optiky

Na populační boom v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století nebyl Přerov připravený. Nedostatek míst v základních školách byl kritický. Aby se děti ve školách mohly vzdělávat, musely chodit na směny – jeden týden navštěvovaly školu na ranní vyučování, druhý týden na odpolední, které končilo až v 18 hodin. Svízelnou situaci se v roce 1964 rozhodl vyřešit Městský národní výbor v Přerově výstavbou další základní devítileté školy v blízkosti Meopty – v ulici Optiky. Díky stovkám brigádnických hodin, které odpracovali vojáci, dobrovolníci i rodiče dětí, se podařilo v lednu roku 1965 otevřít první pavilon 7. základní devítileté školy v ulici Optiky.

Základní škola v ulici Optiky zahájila vyučování v prvním pavilonu školy v lednu roku 1965. Až v dalším roce bylo v provozu všech šest pavilonů.

Ojedinelou pavilonovou stavbu spojenou dlouhou chodbou projektovali architekti Radim Pluskal a Karel Typovský, stejní architekti se později podíleli i na projektu školy Svisle. Školu tvořilo pět dvoupodlažních pavilonů a jeden pavilon tělocvičny, byla kolaudována jako osmnáctitřídní škola pro 720 žáků. Do všech pavilonů vedla otevřená spojovací chodba, která byla v letech 1970 až 1971 obezděna, opatřena okny a zateplena.

Škola zahájila výuku v lednu roku 1965

Prvním ředitelem nově vzniklé školy se stal Jaroslav Maňásek. Od 4. ledna 1965 do jediného pavilonu, který byl dostavěný velkým brigádnickým úsilím, nastoupilo 450 dětí prvního stupně. V dobovém tisku se psalo, že pavilon se podařilo dokončit díky zvýšenému pracovnímu nasazení zaměstnanců Pozemních staveb a dobrovolným brigádníkům z Meopty, Přerovských strojiren, vojenské posádky, rodičů dětí z Jeremenkovy školy (nyní Želatovská) i obyvatel z okolního sídliště. Celkem podle evidence odpracovali 17 400 brigádnických hodin.

Zapomenutý Přerov

Z přetížené Jeremenkovy školy do nově otevřeného pavilonu školy Optiky přešlo deset tříd. Celkem se jednalo o 437 žáků a jejich deset třídních učitelů, vyučovalo se ve dvousměnném provozu. Ředitel školy Jaroslav Maňásek úřadoval do konce školního roku z ředitelny Jeremenkovy školy. Od dalšího školního roku 1965/1966 se už učilo ve třech pavilonech, a to všechny ročníky. V osmnácti místnostech se učilo 27 tříd, ve škole pracovalo 35 učitelů. Do konce školního roku 1966/1967 bylo zprovozněno všech šest pavilonů.

Třídní kolektiv školy s učitelem českého jazyka a dějepisu Rostislavem Dočkalem (v poslední řadě vlevo). Snímek pochází ze 70. let minulého století

Od následujícího školního roku byl zaveden pětidenní školní týden, to znamená, že děti už nechodily do školy v sobotu. Právě o sobotách se ale občas pořádaly takzvané Dubčekovy brigády. „Do této školy jsem chodila v letech 1966 až 1970 do 6. až 9. třídy. Pamatuji si dlouhou odkrytou spojovací chodbu mezi jednotlivými pavilony. Při přechodu z jednoho pavilonu do druhého na nás v létě pršelo a v zimě sněžilo. Až po mém odchodu na gymnázium chodbu vyzdili a zasklíli,“ vzpomínala na svá školní léta Jana Šimčíková z Přerova. Obezděním a zasklením chodby se zvýšil komfort pro děti i učitele. Ke škole náleželo také velké hřiště a školní zahrada se záhony, na kterých žáci v rámci „pozemků“ pěstovali zeleninu. Podobné vzpomínky má i Jana Doupalová, která školu Optiky navštěvovala od roku 1966. „Ředitelem školy byl Jaroslav Maňásek a později Zdeněk Stojan, vybavují se mi i jména spousty učitelů, kteří nás vyučovali. V posledním pavilonu vlevo byla tělocvična, tam jsme nacvičovali spartakiádu, tělocvikář Zdeněk Pec tam někdy trénoval na bubny, hrával totiž v kapele. V prvním pavilonu vlevo byla zase jídelna. Otevřenou spojovací chodbou jsme o velké přestávce museli povinně korzovat. Z mlékárny naproti školy jsme dostávali mléčné svačiny – kakao nebo jogurt ve skle, termixy a loupáky,“ podělila se o vzpomínky Jana Doupalová.

Rozhodnuto: ze školy bude domov pro seniory

Politické a společenské změny v roce 1968 umožnily krátce vyučovat žáky 2.-9. tříd náboženství, které ve škole zajišťovala církev. V té době měla škola dvacet tříd a přes 1100 žáků. Nedostatek prostor se řešil přechodem celých třídních kolektivů do jiných škol, nejčastěji do vnitřního města. Ve školním roce 1974/1975 se stala škola Optiky jedinou školou v Přerově s rozšířenou výukou jazyků, o osmnáct let

Zapomenutý Přerov

později škola získala i víceleté gymnázium i čtyřletý gymnaziální cyklus. Základní škola v této budově fungovala ještě do roku 1995.

V letech 1987-1988 byl první pavilon (při pohledu na objekt vpravo) rekonstruován, včetně přístavby pro potřeby Okresní stanice mladých techniků. Později se stala příspěvkovou organizací města a od roku 1994 střediskem volného času dětí, mládeže a dospělých – Informačním a vzdělávacím střediskem Technik. Od září roku 1995 byla budova školy pronajata odbornému učilišti a část prostor využívala až do roku 2002 Zvláštní škola v Přerově.

Po roce 2000 se o budově začalo uvažovat pro přestavbu na domov pro seniory. Přerovu totiž dosud podobné zařízení pro dříve narozené scházelo. V letech 2006 až 2008 se bývalá základní škola začala přestavovat na domov pro seniory. Pavilony zůstaly zachovány, ale zcela se proměnilo vnitřní uspořádání. Šedivou fasádu školy vystřídala červená s šedými a dřevěnými prvky, přibýly balkóny a pergoly. Přestavba na domov seniorů byla technicky náročná, během výstavby se projevil problém s nestabilním podložím. Vybudování domova pro seniory s kapacitou 82 lůžek stálo 167 milionů korun. První klienti se do domova nastěhovali 1. září 2008.

Zdroj: Přerovské listy (2018)